

lampa. — 2) Lampa eller lykta med sådan plåt.
— *Ss. R-lampa, -lykta.*

REVERBERUGN, revärbrå' rünnng, m. 2. Dragugn, så ställd, att endast lågan af de inlagda brännmaterialerna kan träffa de ämnen, som deri skola upphetas.

REVERENS, --rä'nns, f. 3. (lat. *Reverentia*) 1) Vördnadsbetygelse; helsning, bugning, nigning. *Göra sin r. för någon.* — 2) Vördighet. Titel för personer af det lägre presterskapet, i Sverige obruklig. *Hans r. Ers r.*

REVERS, revä'rrs, m. 3. (fr. *Revers*, af lat. *Reversus*) 1) Baksidan af ett mynt. — *Motsats: Ävers.* — 2) Skuldförbindelse, skuldsedel, förskrifning.

REVERSAL, revärrsäl, n. 3. (fr. 1) Handling, akt, skrift, som tjejar till stöd för en föregående. — 2) Se *Revers.* — 3) (kameral.) Skriftlig uppsats, innehållande, för hvad slags räntor och afgifter en leverering sker, summan, för hvilket år, och af hvem medlen lemnas.

REVERSALIER, revärrsäljarr, 3. pl. 1) Uttrycklig försäkran af den, som emottager något, att detta ej tillkommer honom såsom en rättighet, utan att han fått det af blott gunst och nåd. — 2) Försäkran af en domare, som begär en förbrytarens utlevering, att han ej gör det på grund af rättighet, utan att han anhåller derom såsom ett prof af välvilja, och att han i slikt fall skulle handla lika så.

REVERSERÄ SIG, revärrsëra, v. r. 1. Genom revers förbinda sig.

REVERSI ell. REVERSIS, revärrs'i', n. sing. Ett slags kortspel på fyra man hand.

REVETERA, v. a. 1. (fr. *Revêtir*, af lat. *Revestire*) Bekläda, öfverkläda med gips, marmor, murbruk, tegel, bräder o. d. [*Revitera.*]

REVETERING, f. 2. Beklädnad. Jfr. *Revetera.* [*Revetering.*]

REVETERINGSMUR, m. 2. Murad revetering.

REVIDERA, v. a. 1. 1) Åter öfverse; genomse och granska. — 2) (boktr.) Åter genomse och rätta ett ark, sedan det blifvit intaget i press. — *Reviderande, n. 4. o. Revidering, f. 2.*

REVIDERARK, --ërärrk, n. 3. (boktr.) Ark, som skall revideras eller blifvit revideradt.

REVIER, revia'r, n. 3. (fr. *Rivière*) Viss del af en segelbar flod eller ström, der man kan ligga till ankar.

REVICICERA, v. a. 1. (fr. *Revendiquer*, af lat. *Re vindicare*) Återfordra något såsom sig tillhörigt; återvinna något, som blifvit en afhändt.

REVISION, --schön, f. 3. 1) Genomseende och granskning. — 2) Granskning vid öfverdomstol af handlingarna i en rättgångsmål, hvori ändring blifvit sökt. — 3) Domstol eller embetsverk, hvilket sådan granskning tillhör.

REVISIONSKONTOR, --schönskänntör, n. 3. Afdelning af Tullverket, dit alla journaler ifrån samtliga tullkamrarna och inspektionerna ingå, för att der granskas.

REVISIONS-SEKRETERARE, --schöns-----, m. 3. Embetsman, som till föredragning i högsta domstolen bereder dit dragna rättgångsmål.

REVISIONSSKILLING, --schönschi'lling, m. 2. Viss summa, som måste deponeras, för att draga en sak ifrån, hofrätten under högsta domstolens pröfning.

REVISOR, revia'särr, m. 3. (uttal. i pl. — örärr) 1) En, som genomser och granskar något efter II.

en annan, isynn. räkenskaper. — 2) Tjensteman i embetsverken, hvars åliggande det är att granska andras räkenskaper.

REVOLT, revå'llt, m. 3. (fr. *Révolte*) Uppror, uppresning.

REVOLTERA, revå'lltera, v. a. 1. (fr. *Revolter*, af lat. *Revolvere*) 1) Förmå till uppror. — 2) (fig.) Uppröra. *Det r-r kärslan.* — *V. n.* Göra uppror, resa sig.

REVOLUTION, ---tschön, f. 3. 1) (i allm.) Omhvälfning, plötslig förändring. — 2) (fig.) Statshvälfning.

REVOLUTIONERA, ---tschonëra, v. a. 1. (fr. *Révolutionner*) Åstadkomma statshvälfning i ett land.

REVOLUTIONÄR, ---tschonä'r, a. 2. Som tillhör eller har afseende på, åsyftar statshvälfning. *R-a planer, syften, sträfvanden, rörelser.* — *S. c. 3.* En, som önskar, söker åstadkomma eller deltar i en statshvälfning.

REVV, -y', m. 3. (fr. *Revue*) Besigtning, öfversigt, granskning, mönstring.

RHABARBER, RHAPSOD, RHETOR, m. fl., se *Rabarber, &c.*

RHACHITIS, se *Rakitis.*

RHENGREFVE, m. 2. pl. — *grefvar.* Titel, som ursprungligen de tyska småfurstar förde, hvilka innehade slottet Rheingrafenstein och trakten deromkring, och som nu tillkommer grefven af Ober-Salm.

RHENLAX, rën'låx, m. 2. En art af Laxsläktet, 3 fot lång; förekommer egentligen i Rhen och Schweizer-sjöarna. Salmolacustris.

RHENLÄNDERNA, pl. def. Länderna vid floden Rhen.

RHENS, a. 2. Kommen ifrån eller växt i Rhenländerna. *R-l vin.*

RHEUMATISK, RHEUMATISM, se *Röjmatisk, Röjmatism.*

RHINOCEROS, rinöceråss, m. sing. Se *Noshörning.*

RHODIUM, ródium, n. sing. En år 1804 i platinasanden upptäckt metall.

RIA, f. 1. (af finska ordet *Rijhi*) Torkhus för säd. — Man säger äfv. Sädesria, Torkria, hvilka ord dock egentligen äro att betrakta som pleonasmer.

RIA, v. a. 1. Torka säd i ria.

RIBBA, f. 1. (diminutiv af gamla ordet *Ri*, bjelke) Långt, smalt och tunt, jemntjoekt och jemnbredt stycke af ett bräde. *Påspika en r.*

RIBS, ribbs, m. sing. Buskslägte, hvartil krusbärs- och vinbärsarterna höra. Ribes.

RICAMBIO, rikåmbio. (ital.) Se *Returvexel.*

RICIN, -i'n, f. 3. En i Ostindien inhemsk växt, ända till tio alnar hög, med stora frön, hvaraf pressas:

RICINOLJA, rici'nå'llja, f. 1. Ett slags purgerande olja.

RICINÖRT, rici'nó'rrt, f. 3. Se *Ricin.*

RICOCHE'TTERA, se *Rikochettera.*

RIDA, v. n. o. a. 3. Impf. *Red.* (Betyder ursprungligen äfv.: åka, af *Reid*, vagn.) 1) Sittande på häst, åsna o. s. v., förflyttas ifrån ett ställe till ett annat. *R. på en häst ell. r. en häst. R. en häst för hårdt. R. en häst varm, förderfvad. R. sig trött. R. sig till bräck, ådraga sig bräck genom ridning. R. tio mil om dagen. Den vägen duger ej all r. R. till staden.* (Fig. fam.) *R. en postilla*, hämta mycket ur en postilla, till en predikan. *Fan, maran r-der honom*, han är alldeles befängd. *R. på ord,*